

ผลยับยั้งของปฏิกิริยาเคมีที่ใช้แสงเป็นตัวเร่งของไททาเนียมไดออกไซด์ต่อการควบคุมโรคแอนแทรกโนสใน
มะม่วงน้ำดอกไม้หลังการเก็บเกี่ยว

Inhibitory effect of titanium dioxide (TiO₂) photocatalysis on controlling anthracnose disease of mango fruit
(*Mangifera indica* L.)

ป๋องเกียรติ ธาแก้ว^{1,2} จ๋านงค์ อุทัยบุตร^{1,3} และกานดา หวังชัย^{1,3}

Pongkiart Thakaew,^{1,2} Jamnong Uthaibutra^{1,3} and Kanda Whangchai^{1,3}

Abstract

The effect of TiO₂ photocatalysis on growth inhibition of *Colletotrichum gloeosporioides* causing anthracnose disease of mango fruit was studied. The 2.6x10⁶ spores/ml spore suspension of *C. gloeosporioides* was mixed with 1, 5 and 10 mg/ml of TiO₂ powder. Then, 0.1 ml of the mixture suspension were spread out on a PDA plate under ultraviolet (UV) illumination (20 W) for 15, 30 and 60 min. After that, the samples were analyzed for fungal development after incubation for 3 days at 25 °C. The results showed that the concentrations of titanium dioxide had no effect on fungal inhibition while the longer UV illumination time was the better inhibition of the fungal development. For the second experiment, mango fruit with artificial inoculation were immersed in 1 mg/ml of titanium dioxide photocatalysis-containing water for 30, 60, 120 and 240 min and stored at 13 °C for 1 month. The results showed that TiO₂ photocatalysis had effect on the reduction of anthracnose disease of mango fruit, when compared with the control (distilled water).

Keywords : *Colletotrichum gloeosporioides*, titanium dioxide photocatalysis, *Mangifera indica* L

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของปฏิกิริยาเคมีที่ใช้แสงเป็นตัวเร่งของไททาเนียมไดออกไซด์ร่วมกับไอโซนต่อการยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* ซึ่งเป็นสาเหตุการเกิดโรคแอนแทรกโนสในมะม่วงน้ำดอกไม้ โดยเตรียมสปอร์แขวนลอยของเชื้อ *C. gloeosporioides* ที่มีปริมาณ 2.6x10⁶ สปอร์/มิลลิลิตร และนำมาทดสอบกับชุดปฏิกิริยาเคมีที่ใช้แสงเป็นตัวเร่ง โดยผสมผง TiO₂ ปริมาณ 1, 5 และ 10 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร ผสมสารละลายมา 0.1 มิลลิลิตรเกลี่ยบนอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA แล้วนำไปวางภายใต้แสง UV (20 W) เป็นเวลา 15, 30 และ 60 นาที หลังจากนั้นสุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์การเจริญเติบโตของเชื้อราหลังจากบ่มเป็นเวลา 3 วัน ที่อุณหภูมิ 25 °C จากการทดลองพบว่าทุกความเข้มข้นของไททาเนียมไดออกไซด์ให้ผลไม่แตกต่างกัน แต่การให้แสง UV เป็นเวลานานขึ้นมีผลต่อการยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อรามากขึ้น สำหรับการทดลองที่ 2 นำผลมะม่วงมาทำการปลูกเชื้อด้วย *C. gloeosporioides* จากนั้นนำผลมะม่วงไปจุ่มกับน้ำที่มีปฏิกิริยาเคมีที่ใช้แสงเป็นตัวเร่งของไททาเนียมไดออกไซด์ความเข้มข้น 1 mg/ml นาน 30, 60, 120 และ 240 นาที และนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 13 °C เป็นเวลา 1 เดือน พบว่าการใช้ ไททาเนียมไดออกไซด์ในปฏิกิริยาเคมีที่ใช้แสงมีผลทำให้การเกิดโรคแอนแทรกโนสบนผลมะม่วงลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม(น้ำกลั่น)

คำสำคัญ : *Colletotrichum gloeosporioides*, ปฏิกิริยาเคมีที่ใช้แสงเป็นตัวเร่งของไททาเนียมไดออกไซด์, มะม่วงน้ำดอกไม้

คำนำ

มะม่วงน้ำดอกไม้เป็นผลไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เพราะมีพื้นที่เพาะปลูกมากเป็นอันดับที่ 4 ของโลกรองจากประเทศอินเดีย เม็กซิโก และจีน เป็นผลไม้ที่สามารถส่งออกนำเงินตราเข้าประเทศปีละหลายร้อยล้านบาท โดยมีประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ ฮองกง และญี่ปุ่น ฯลฯ เป็นตลาดส่งออกที่สำคัญ ผลผลิตใช้บริโภคภายในประเทศและยังส่ง

¹ สถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว / ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กรุงเทพฯ, 10400

¹ Postharvest Technology Research Institute / Postharvest Technology Innovation Center, Commission on Higher Education, Bangkok, 10400

² บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

² The Graduate School Chiang Mai University, Chiang Mai 50200

³ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ / ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

³ Department of Biology, Faculty of Science / Postharvest Technology Innovation Center, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200

Corresponding author: kanda@chiangmai.ac.th

จำหน่ายไปยังยุโรป และอเมริกาในรูปผลสด และการแปรรูป ปริมาณการส่งออกในปี 2545 มีจำนวน 16,129 เมตริกตัน มูลค่า 393 ล้านบาท (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2549) ในบรรดาผลไม้ในตลาดโลกมะม่วงนับว่าเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากที่สุดชนิดหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจาก ผลมะม่วงเมื่อสุกจะมีรสชาติดีเยี่ยม มีกลิ่นหอม สีส้มสวยงาม และคุณค่าทางอาหารสูง แต่ผลมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้มีอายุการเก็บรักษาที่สั้น เนื่องจากเป็นผลไม้ที่มีการหายใจ และการผลิตเอทิลีนที่สูง ทำให้ผลมะม่วงมีการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพที่ไม่ดี นอกจากนี้ยังมีความอ่อนแอต่อการเกิดโรคแอนแทรกซ์-โนส (anthracnose) ได้ง่าย ซึ่งเป็นอุปสรรคในการส่งออกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้ไปยังตลาดต่างประเทศที่ต้องใช้เวลาขนส่งที่นาน โดยเฉพาะการขนส่งทางเรือทำให้เกิดปัญหาด้านคุณภาพของมะม่วงและอายุการวางจำหน่ายที่สั้น โรคแอนแทรกซ์-โนส เป็นโรคที่แพร่ระบาดกว้างขวาง ทำความเสียหายให้กับมะม่วงในทุกประเทศ โดยเฉพาะในแหล่งปลูกที่มีความชื้นสูงการระบาดของโรคนี้จะรุนแรงโรคนี้เกิดจากเชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* Penz. สามารถเข้าทำลายมะม่วงในทุกระยะของการเจริญเติบโต

ปฏิภิกิริยาเคมีที่ใช้แสงเป็นตัวเร่ง (photocatalysis) ที่ผิวของไททาเนียมไดออกไซด์ (TiO₂) เป็นเทคโนโลยีใหม่ที่นำมาใช้บำบัดน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ทำความสะอาดน้ำดื่ม ดิน และอากาศได้โดยไม่ต้องใช้สารเคมี Otaki et al. (2000) US FDA ได้ยอมรับว่า TiO₂ เป็นสารที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค เป็นสารเคมีที่ดูดซับรังสีจากแสงอาทิตย์หรือรังสี UV เกิดเป็น super oxide anion และ hydroxyl radical (OH⁻) สามารถจะออกซิไดซ์คาร์บอนในสารอินทรีย์เกิดเป็นคาร์บอนไดออกไซด์ และน้ำ Fujishima et al. (2000) พบว่าเมื่อนำมาเคลือบบนผิววัตถุก่อนทำการล้าง เพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพของ TiO₂ โดยที่ทำการให้แสงไปกระตุ้นที่ผิวของ TiO₂ ในการใช้เป็นตัวยับยั้งแบคทีเรีย และเป็นตัวทำความสะอาดอากาศ และดินได้ เช่นเดียวกับ Kim et al. (2003) ได้ทำการทดสอบคุณสมบัติของ TiO₂ ในการยับยั้งเชื้อ *Salmonella choleraesuis*, *Vibrio parahaemolyticus* และ *Listeria monocytogenes* โดยเปรียบเทียบกับจานเพาะเชื้อที่เคลือบ และไม่เคลือบด้วย TiO₂ ใส่สารละลายเชื้อข้างต้นลงไปแล้วนำไปให้แสง UV พบว่าจานเพาะเชื้อที่เคลือบด้วย TiO₂ นั้น มีความสามารถในการยับยั้งและฆ่าเชื้อได้ดีกว่าจานเพาะเชื้อที่ไม่เคลือบ TiO₂ ดังนั้นจึงสนใจศึกษาประสิทธิภาพของปฏิภิกิริยาเคมีที่ใช้แสงเป็นตัวเร่งของ TiO₂ ต่อการควบคุมโรคแอนแทรกซ์-โนสในมะม่วงน้ำดอกไม้หลังการเก็บเกี่ยว

อุปกรณ์และวิธีการ

การทดลองที่ 1 ศึกษาความเข้มข้นของไททาเนียมไดออกไซด์ร่วมกับระยะเวลาแสง UV ที่เหมาะสมในการยับยั้งเชื้อ *C. gloeosporioides* ในจานอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA

นำเชื้อ *C. gloeosporioides* ความเข้มข้น 2×10^6 spores/ml ผสมกับสารละลายไททาเนียมไดออกไซด์ที่มีความเข้มข้น 1, 5 และ 10 mg/ml ตูตสารละลายมา 0.1 ml เกลี่ยบนอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA แล้วนำไปวางภายใต้แสง UV เป็นเวลา 15, 30 และ 60 นาทีหลังจากนั้นนำแต่ละตัวอย่างมาวางไว้ในอุณหภูมิห้อง 25°C แล้วเปรียบเทียบกับเชื้อ *C. gloeosporioides* ที่ไม่ได้ผสมสารละลายไททาเนียมไดออกไซด์ (ชุดควบคุม) โดยการนับจำนวนสปอร์ทุกวัน เป็นเวลา 3 วัน เปรียบเทียบกับชุดควบคุม

การทดลองที่ 2 ศึกษาผลการยับยั้งเชื้อ *C. gloeosporioides* ในผลมะม่วงด้วยสารไททาเนียมไดออกไซด์ร่วมกับระยะเวลาแสง UV ที่เหมาะสม

ผลมะม่วงน้ำดอกไม้เก็บเกี่ยวจากสวนเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่นำมาสะกิดผิวเปลือกให้เกิดบาดแผลแล้วปลูกเชื้อ *C. gloeosporioides* ความเข้มข้น 5×10^6 spores/ml เข้าไปทางบาดแผลแล้วบ่มมะม่วงให้เชื้อเจริญที่อุณหภูมิห้อง 25°C ความชื้นสัมพัทธ์ 95% เป็นเวลา 1 วัน จากนั้นจุ่มมะม่วงลงในสารละลายไททาเนียมไดออกไซด์ความเข้มข้น 1 mg/ml ร่วมกับการให้แสง UV เป็นเวลา 30, 60, 120 และ 240 นาที แล้วนำผลมะม่วงไปเก็บในตู้เย็นที่อุณหภูมิ 13°C ความชื้นสัมพัทธ์ 95% หลังจากนั้นนำตัวอย่างมะม่วงออกมาทำการวัดการเกิดโรคบนผิวเปลือกมะม่วงบริเวณบาดแผลที่กำหนด โดยเปรียบเทียบกับชุดควบคุม

ผล

จากการนับจำนวนสปอร์ของเชื้อ *C. gloeosporioides* ที่เพิ่มขึ้นในจานอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA พบว่าจำนวนสปอร์ของเชื้อที่มีอยู่น้อยที่สุดคือ ชุดที่ใช้สารละลายไททาเนียมไดออกไซด์ความเข้มข้น 1 mg/ml โดยมีค่าเท่ากับ 1.11 CFU/ml รองลงมาคือชุดที่มีความเข้มข้นของไททาเนียมไดออกไซด์ 5 และ 10 mg/ml เท่ากับ 1.69 และ 3.25 CFU/ml ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมโดยมีค่าเท่ากับ 10.83 CFU/ml (Figure 1)

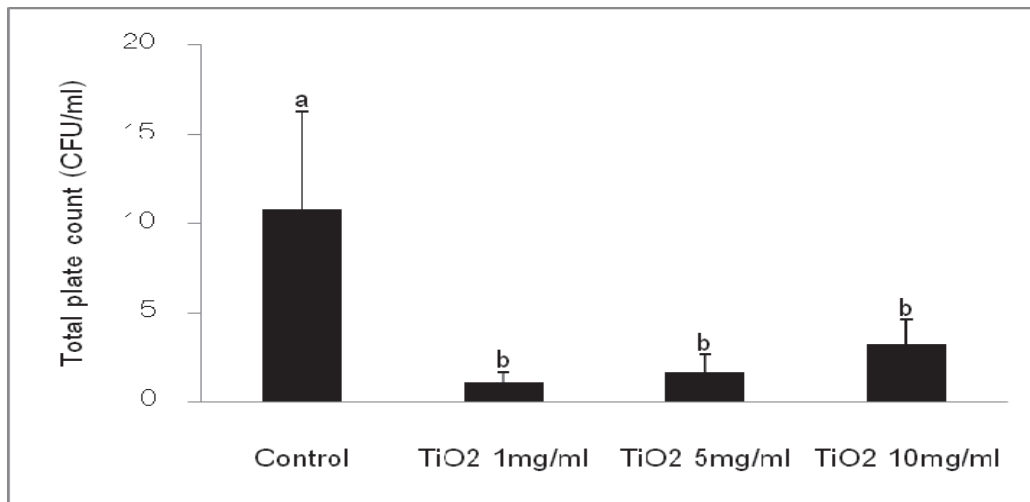

Figure 1 Inhibitory effect of TiO₂ at different concentrations on the growth *C. gloeosporioides*

นอกจากนี้การนับจำนวนสปอร์ของเชื้อ *C. gloeosporioides* ที่เพิ่มขึ้นในจานอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA ยังพบว่าจำนวนสปอร์ของเชื้อที่มีอยู่น้อยที่สุดคือ ชุดที่ได้รับแสง UV เป็นระยะเวลา 60 นาที โดยมีค่าเท่ากับ 1.67 CFU/ml รองลงมาคือชุดที่ได้รับแสง UV เป็นเวลา 30 และ 15 นาที เท่ากับ 1.88 และ 2.51 CFU/ml ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมโดยมีค่าเท่ากับ 10.83 CFU/ml (Figure 2)

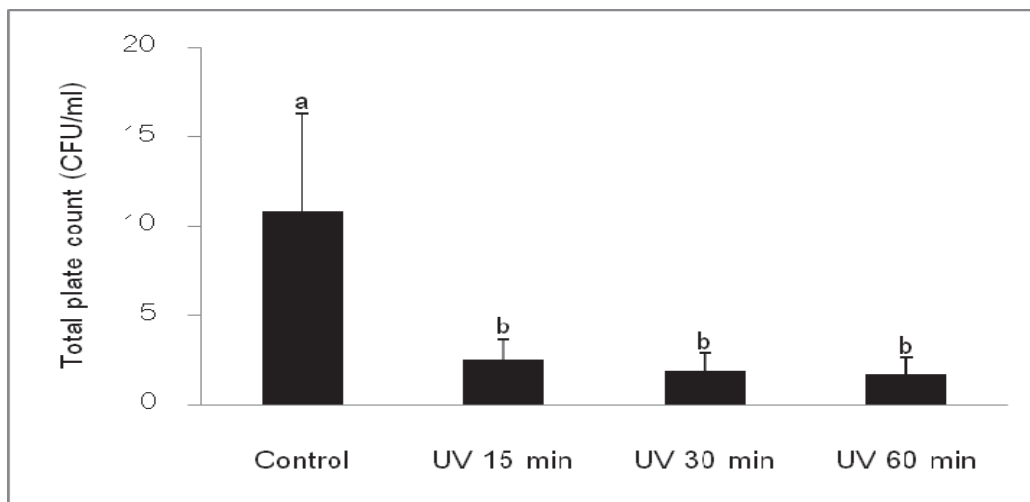

Figure 2 Inhibitory effect of UV irradiation at various times on the growth *C. gloeosporioides*

จากการวัดความรุนแรงของโรคแอนแทรคโนสด้วยเชื้อ *C. gloeosporioides* บนผลมะม่วง พบว่าหลังจากเก็บรักษาประมาณ 5 วัน ที่อุณหภูมิ 13 °C ผลมะม่วงจะเริ่มสังเกตเห็นการเกิดโรคแอนแทรคโนสเป็นจุดสีดำบนผิวเปลือกมะม่วง โดยมะม่วงที่มีความรุนแรงของโรคน้อยที่สุดหรือเป็นจุดสีดำขนาดเล็กที่สุดคือ มะม่วงที่ได้รับแสง UV เป็นระยะเวลา 60 นาที มีค่าเท่ากับ 0.698 มิลลิเมตร โดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับชุดควบคุม และชุดที่ได้รับแสง UV เป็นเวลา 30, 120, 240 นาที ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.872, 0.832, 0.745, และ 0.859 มิลลิเมตร ตามลำดับ (Figure 3)

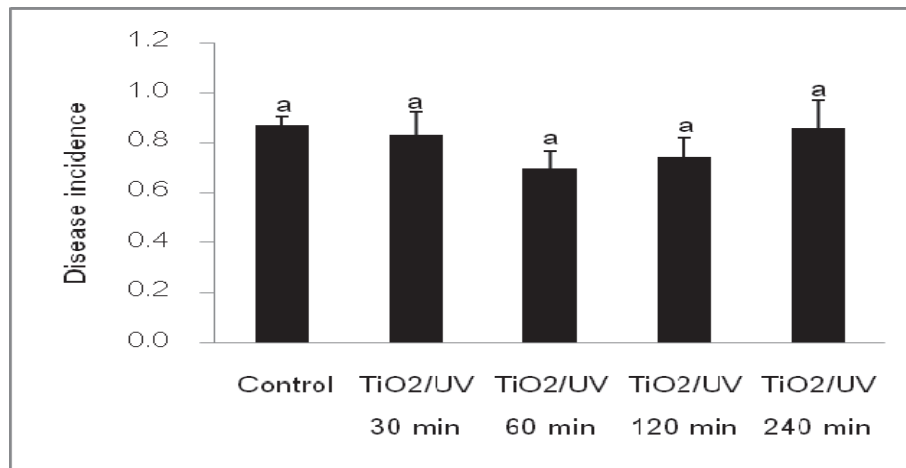

Figure 3 Disease incidence of mango fruit after TiO₂ photocatalysis at different UV irradiation times

วิจารณ์ผล

จากผลการใช้ปฏิภิกิริยาเคมีที่ใช่แสงเป็นตัวเร่งของไททาเนียมไดออกไซด์ เพื่อควบคุมการเจริญเติบโตของเชื้อ *C. gloeosporioides* พบว่าในการใช้ชุดทดลองด้วยปฏิภิกิริยาเคมีที่ใช่แสงเป็นตัวเร่งของ TiO₂ ที่เวลา 60 นาที สามารถควบคุมการเจริญเติบโตของเชื้อได้ โดยยับยั้งการเจริญของเส้นใยและลดเปอร์เซ็นต์การงอกของสปอร์ของเชื้อให้ลดลงได้เมื่อเทียบกับชุดการทดลองอื่นๆ ซึ่งอาจเกิดจากการแตกตัวของ TiO₂ เมื่อได้รับแสง และไปออกซิไดซ์สารประกอบในเยื่อหุ้มเซลล์ของเชื้อรา ทำให้เชื้อได้รับความเสียหาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kim *et al.* (2003) ได้ศึกษาคุณสมบัติ และประสิทธิภาพในการทำงานของปฏิภิกิริยาเคมีที่ใช่แสงเป็นตัวเร่งของ TiO₂ ในการยับยั้งเชื้อ *Salmonella choleraesui*, *Vibrio parahaemolyticus* และ *Listeria monocytogenes* โดยเปรียบเทียบกับชุดควบคุมที่ไม่ได้ใช้ TiO₂ พบว่าในการใช้ปฏิภิกิริยาเคมีที่ใช่แสงเป็นตัวเร่งสามารถยับยั้งและฆ่าเชื้อโรคได้ดีกว่าในชุดที่ไม่ได้ใช้ TiO₂ จากการศึกษาในครั้งนี่ยังพบว่าเมื่อทำการให้แสง UV เป็นเวลานานขึ้น ทำให้มีความสามารถในการฆ่าเชื้อได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นการเกิดปฏิภิกิริยาออกซิเดชันของ TiO₂ ในการกำจัดเชื้อจุลินทรีย์จึงต้องอาศัยแสงเป็นตัวเร่งปฏิภิกิริยา เช่นเดียวกับ Dunlop *et al.* (2008) ได้ศึกษาพบว่าการให้ระยะเวลาของแสง UV เป็นเวลานานร่วมกับการใช้ปฏิภิกิริยาเคมีที่ใช่แสงเป็นตัวเร่งของ TiO₂ สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของสปอร์ของเชื้อ *Clostridium perfringens* ได้ถึง 99.70 เปอร์เซ็นต์ ที่เวลา 120 นาที

สรุป

ความเข้มข้นของไททาเนียมไดออกไซด์ 1 mg/ml และการใช้แสง UV เป็นเวลา 60 นาทีให้ผลดีที่สุดในการยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ *C. gloeosporioides* รวมทั้งการควบคุมโรคแอนแทรกโนสในผลมะม่วงน้ำดอกไม้

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2549. การส่งออกผลไม้ที่สำคัญของประเทศไทย. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://plantpro.doae.go.th/export/veget_fruit_export.doc (14 กุมภาพันธ์ 2549)
- Dunlop, P. S. M., T. A. McMurray, J. W. J. Hamilton and J. A. Byrne. 2008. Photocatalytic inactivation of *Clostridium perfringens* spore on TiO₂ electrodes. *Journal of Photochemistry and Photobiology A: Chemistry* 196: 113 – 119.
- Fujishima, A., T. N. Rao and D. A. Tryk. 2000. Titanium dioxide photocatalysis. *Journal of Photochemistry and Photobiology C: Photochemistry Reviews* 1(1): 1 – 21.
- Kim, B., D. Kim, D. Cho and S. Cho. 2003. Bactericidal effect of TiO₂ photocatalyst on selected food-borne pathogenic bacteria. *Chemosphere* 52: 277 - 281.
- Otaki M., T. Hirata and S. Ohgaki. 2000. Aqueous microorganisms inactivation by photocatalytic reaction. *Water Science and Technology* 42(3-4): 103 - 108.